

WIADOMOŚCI GOSPODARCZE

Nr. 27.

W Krakowie 5 Sierpnia 1916.

Rocznik I.

Drukowane jako rękopis. — Przedruk dozwolony jedynie z podaniem źródła.

„WIADOMOŚCI GOSPODARCZE”

Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie pojawiają się w miarę potrzeby. Wysyłka odbywa się bezpłatnie. Instytucje, korporacje, oraz kupcy, rękodzielnicy i przemysłowcy okręgu Izby otrzymują

„WIADOMOŚCI GOSPODARCZE”

za ustnym lub pisemnym zgłoszeniem w biurze Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie, ul. Długa 1. p., Tel. Nr. 2318. — Bez odpowiedzialności. —

Biuro kolejowe Izby handlowej i przemysłowej z oddziałem dla reklamacji należności frachtowych udziela kupieckim i przemysłowym interesentom okręgu ustnie, telefonicznie lub pisemnie informacji i porady we wszystkich sprawach, związanych z ruchem kolejowym, z wyjątkiem spraw natury technicznej.

W szczególności podaje biuro kolejowe stawki frachtowe na przewóz towarów na podstawie obowiązujących taryf oraz udziela wyjaśnień we wszelkich kwestiach przewozowych.

Reklamacje, wynikające z przewozu towarów skutecznie Biuro kolejowe Izby albo za ryczałtem, z góry umówionem rocznym wynagrodzeniem, albo pobiera:

20% od kwot uzyskanych gotówką z tytułu zwrotu nadpłaconych należności kolejowych oraz z tytułu odszkodowania za spóźnienie czasu dostawy,

10% od uzyskanych gotówką kwot z tytułu wynagrodzenia za straty na wadze, za uszkodzenie lub zaginięcie przesyłek,

4% od likwidowanych kwot refakcyjnych, 5% od owych kwot, o które się Zarząd kolejowy z tytułu dopłaty do przewoźnego od strony upomina, a które na interwencję Biura kolejowego zostały opuszczone.

Rezygnacja Prezydenta Izby.

Poseł na Sejm krajowy i dotychczasowy prezydent Izby Jan Kanty Federowicz nadesłał do prezydium Izby na ręce wiceprezydenta Tadeusza Epsteina pismo następującej treści:

„Powołany przez współobywateli na stanowisko pierwszego wiceprezydenta miasta Krakowa, zmuszony jestem ku szczeremu memu żalowi zrezygnować z godności prezydenta Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie.

Nie łatwo przychodzi mi opuścić dotychczasowy zakres działania i wyrzec się dalszej działalności w Izbie, która stała mi się tak drogą.

W uznaniu jednak doniosłości powierzonej mi kierownictwu służby aprowizacyjnej miasta, wymagającej zwłaszcza w obecnej chwili gruntownej znajomości stosunków handlowych i praktycznego doświadczenia kupieckiego, nie mogłem uchylić się od przyjęcia powierzonych mi przez Radę miejską obowiązków.

Składając urząd prezydenta Izby handlowej i przemysłowej, proszę o przyjęcie szczerego zapewnienia, iż zachowam stale we wdzięcznej pamięci cenną współpracę i pomoc JWPanów, za które przy tej sposobności składam najserdeczniejsze podziękowanie.“

Unormowanie obrotu.

Obrót zbożem i owocami strączkowymi, przeznaczonymi do zasiewu.

Na podstawie rozporządzenia ministeryalnego z dnia 26. lipca 1916 (Dz. p. p. Nr. 233) unormowano obrót zbożem (pszenica, orkisz, żyto, jęczmień, hreczka, owies, proso i kukurudza) oraz owocami

strączkowymi (groch, fasola, soczewica i wyka) w następujący sposób:

Zboże przeznaczone do zasiewu dzieli się na cztery kategorie: zboże własnej uprawy (Eigenzucht), pierwszego z następujących zbiorów, dalszych zbiorów i gatunków krajowych oraz zwyczajnych zasiewów.

Zasiew zboża z własnej uprawy mogą rolnicy sprzedawać z wolnej ręki, jednak tylko w imieniu Wojennego Zakładu dla obrotu zbożem, za specjalnym zezwoleniem Ministerstwa rolnictwa. W tym celu winni rolnicy wnieść podania do Ministerstwa rolnictwa przez Stowarzyszenia gospodarstw wiejskich z wymienieniem miejscowości uprawy zboża (miejscowość, poczta i stacja załadowca), gatunku, jakości i ilości zasiewu. Na podstawie uzyskanego pozwolenia mogą rolnicy żądać przy sprzedaży oprócz oznaczonej ceny kupna dodatku w wysokości do 15 K. za 100 kg. Sprzedaż może się odbywać w opieczętowanych workach itp.

Rolnicy, którzy nie posiadają własnej rejestrowanej marki ochronnej i pieczęci winni zgłosić się w celu opieczętowania do Rolniczo-botanicznej krajowej Stacji doświadczalnej we Lwowie.

Należytość za opieczętowanie każdego worka wynosi 10 hal. Rolnik ponosi nadto koszt podróży odnośnego funkcjonariusza.

O każdorazowej sprzedaży zboża z własnej uprawy należy 3 dni przed sprzedażą zawiadomić Filię Wojennego Zakładu dla obrotu zbożem, podając zarazem nazwisko kupca, urząd, który opieczętował worki, ewentualnie własną markę ochronną.

Zasiew z pierwszego z następujących zbiorów, jakoteż dalszych zbiorów, może właściciel sprzedać jedynie za pośrednictwem Wojennego Zakładu obrotu zbożem, kupcom, o których doniosł Zakładowi. Nadto winien rolnik dołączyć poświadczenie właściwego urzędu, iż zboże odpowiada wymaganiom. Poświadczenie to wydają specjalne komisje (Anerkennungskommissionen).

Za zboże takie może właściciel żądać oprócz ceny kupna dodatku dla pierwszego z następujących zbiorów w wysokości do 8 K., dla dalszych do 6 K. za 100 kg. Należytości komisyjne Wojennego Zakładu obrotu zbożem ponosi sam właściciel.

Zwyczajne zasiewy wydaje Wojenny Zakład obrotu zbożem takim gospodarstwom wiejskim, które nie są w stanie pokryć zapotrzebowania zasiewu z własnych zbiorów. Cena wynosi 3 K. za 100 kg.

Wymiana zasiewów jednakiej jakości pomiędzy producentami może nastąpić w obrębie jednej gminy za zezwoleniem wójta, między różnymi gminami jednego powiatu politycznego za zezwoleniem władzy powiatowej, a między gminami różnych powiatów politycznych lub krajów, za zezwoleniem politycznej władzy krajowej. W każdym wypadku jednak zawiadania władza o wydanem zezwoleniu Wojenny Zakład dla obrotu zbożem.

Nasiona owoców strączkowych, służących jako jarzyny, można dla własnej uprawy używać bez wszelkich ograniczeń.

Uprawnionym krajowym handlom nasion może Minister rolnictwa, na wniosek c. k. Urzędu kontroli nasion we Wiedniu, zezwolić na kupno nasion u producentów za pośrednictwem Wojennego Zakładu dla obrotu zbożem. Przy podaniach o pozwolenie, wniesionych do c. k. Urzędu kontroli nasion we Wiedniu, należy podać nazwisko producenta i miejsce uprawy, jakość, rodzaj i ilość nasion, dalej cenę sprzedaży i deklarację na pokrycie kosztów ewentualnych oględzin pól uprawy tych nasion. Nasiona przeznaczone do sprzedaży należy umieścić w zamkniętych workach oraz oznaczyć gatunek i nazwisko producenta.

Owoce strączkowe zakupione mogą być użyte jedynie dla potrzeb krajowych.

Każdy handel nasion winien prowadzić księgi z podaniem nazwiska i miejsca zamieszkania producenta, dnia kupna, rodzaju i ilości nasion oraz ceny maksymalnej, oznaczonej przez Ministerstwo rolnictwa.

Każdy dostawca zobowiązany jest dostarczyć nasion ściśle wedle próbek.

Zajęcie napojów alkoholowych importowanych z zagranicy.

Zarządzone rozporządzeniem ministeryalnym z 8.

listopada 1915 (Dz. p. p. Nr. 331) zajęcie (Sperr) spirytusu rozciągnięto po myśli rozporządzenia ministeryalnego z 26. lipca 1916 (Dz. p. p. 231) na wszelkie napoje alkoholowe przywiezione z poza granicy celnej jak koniak, likier, esencje ponczowe i inne napoje alkoholowe mieszane z cukrem, wódka francuska, arak, rum itp. Importowane napoje alkoholowe wolno kolejom i przedsiębiorstwom okrętowym przewozić jedynie za poświadczeniem przewoźnym, wymaganym po myśli rozporządzenia ministeryalnego z dnia 8. listopada 1915 (Dz. p. p. 331).

Uregulowanie obrotu lmem.

Ogłoszone na rok 1915 postanowienia o użytkowaniu zbioru lnu, pozostają wedle rozporządzenia ministeryalnego z 22. lipca 1916 także w mocy w odniesieniu do zbiorów roku bieżącego.

Organizacja rozdziału środków pastewnych.

Po myśli rozporządzenia ministeryalnego z 27. lipca 1916 (Dz. p. p. Nr. 232) zorganizowano rozdział środków pastewnych w następujący sposób: Zadaniem Centrali środków paszy jest dysponowanie otrębami, wyrabianymi w kraju (z wyjątkiem otrąb, przeznaczonych do własnego użytku producentów zboża), mąką przeznaczoną na paszę, wytwarzaną przy mieleniu jęczmienia, prosa i kukurudzy, jakoteż odpadkami kaszy jęczmiennej, dalej rozporządzanie temi ilościami zboża, owoców strączkowych (wyki) i mieszanki, które Centrala otrzymuje dla celów pastewnych z Wojennego Zakładu obrotu zbożem, dalej makuchami olejnymi, suszoną miazgą ziemniaczaną, omlotami gorzelnianymi, suszonymi odpadkami buraczanymi, kiełkami siodowymi, jakoteż omlotami piwnymi, dysponowanie fabrykacją melasy, cukrem surowym, mieszanką i zastępczymi środkami pastewnymi, rozdział środków paszy importowanych z zagranicy celnej, jakoteż sprowadzanie i rozdział środków pastewnych, pochodzących z krajów korony węgierskiej i obszarów okupowanych.

Centrala środków paszy podlega Ministrowi rolnictwa, który mianuje jej prezydenta i wiceprezydenta. Składa się ona z działu administracyjnego i kupieckiego. Centralą kieruje prezydent, sprawami kupieckimi mianowany przez prezydenta dyrektor.

W celu rozdziału środków pastewnych w poszczególnych krajach utworzono Urząd środków paszy dla obszaru administracyjnego każdej politycznej władzy krajowej.

Do pomocy przydana jest prezydentowi Komisja administracyjna, zbierająca się w pierwszą środę każdego miesiąca. Komisja ta wyznacza ceny środków pastewnych.

W celu kontroli działalności Centrali utworzona została Rada przyboczna Ministerstwa rolnictwa, zwoływana przynajmniej trzy razy do roku.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem 15. sierpnia 1916. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie ministeryalne z 11. sierpnia 1915 (Dz. p. p. Nr. 232).

Przymus oferowania surowej organtyny.

Rozporządzeniem z dnia 22. lipca 1916 rozszerzyło Ministerstwo handlu przymus oferowania odtłuszczonej organtyny (rozporządzenie z 23. maja b. r.) na organtynę surową, nie odtłuszczoną i nie apretowaną. Nadsyłane dotychczas na własną rękę oferty nie mogą być uważane za oferowanie; osoby, które wysłały do Centrali podobne oferty, są mimo to obowiązane do ponownego oferowania swych zapasów.

Oferty wraz z próbkami nadsyłać należy przed dniem 7. sierpnia 1916.

Zgłoszenia nadesłane na podstawie dawniejszego rozporządzenia, a nie przyjęte przez Centralę, należy powtórnie przesłać wraz z odnośnymi wzorami.

Wywóz i przywóz towarów.

Przywóz nasion jarzyn i buraków pastewnych z Niemiec.

Na skutek układów zawartych z Rządem niemieckim, zapewniony został dowóz nasion i ja-

rzyń na rok 1917. Kontyngent zostanie oznaczony dopiero w jesieni b. r. po nagromadzeniu zapasów w państwie niemieckim; pożądanem jest jednak w celu szybszego załatwienia rozdziału między ogrodników i handlarzy nasion, wcześniejsze wnoszenie odnośnych podań do Ministerstwa rolnictwa.

Podania na przepisanych formularzach należy wnieść przed dniem 15. października b. r. Zgłoszenia o drobne ilości nie będą uwzględnione.

Przepisana wysokość wynosi:

50 kg dla nasion szpinaku, grochu, fasoli, buraków jesiennych, rapunku (Rapunzel) oraz buraków pastewnych i cukrowych.

5 kg dla nasion wszelkich gatunków kapusty, buraków majowych, rzeżuchy, buraków ćwikłowych, szczawiu, marchwi jadalnej, pietruszki, żywakostu (Szwarczwrzel), rzodkiewki, buraków (Salatrüben), cebuli, ogórków (Freilandgurken), dyni, kopru, seleru i pasternaku.

1 kg dla nasion sałaty, cykori, ogórków (Treibgurken), melonów, pomidorów, majeranku i innych jarzyn kuchennych.

Ci ogrodnicy, którzy potrzebują mniejszych ilości, winni zwrócić się z zamówieniem do krajowych handlarzy nasion, lub też wnieść zbiorowe podanie do Ministerstwa rolnictwa.

Wzór podań złożony jest w biurze Izby.

Wywóz z państw neutralnych.

Świeże zakazy wywozu ze Szwecji obejmują: ryby suszone lub wędzone, jak łososie, sztokfisz, śledzie itp., konserwy z ryb i skorupiaków oraz herbatę.

W Danii zezwolono na wywóz skór cielęcych z Kopenhagi, Nykbing F., Odense, Kolding, Esbjerg, Aarhus, Randers, Halstebro i Aalborg. Zakazaniem jest jednak obcinanie skór, przez które waga ich stałaby się niższą od dozwolonej wagi, wynoszącej 8 kg. dla skór solonych, a 4 kg. dla suszonych. Obcinanie głowy, uszu i ogona nie jest objęte tym zakazem.

Sprawy przemysłowe.

Statystyka zniszczonych zakładów ceramicznych.

Krajowa Centrala gospodarczej odbudowy Galicyi zarządzi w najbliższym czasie zbadanie zniszczonych lub uszkodzonych przez wojnę, obecnie nieczynnych cegielni, fabryk wapna, kaflarni, dachówczarni, warsztatów wyrobów betonowych i dachówek cementowych, kamieniołomów i innych zakładów, wyrabiających materiały budowlane.

Celem dostarczenia potrzebnych dat c. k. Namiestnictwu (Krajowej Centrali gospodarczej odbudowy Galicyi) wezwwała Izba w drodze pisemnej właścicieli nieczynnych obecnie przedsiębiorstw powyższych działów w Galicyi zachodniej o udzielenie jak najrychlej następujących wyjaśnień:

1. Firma, imię i nazwisko właściciela i siedziba przedsiębiorstwa?
2. Wiele i jakich artykułów budowlanych wyrabiała firma przeciętnie w ostatnich trzech latach przed wojną?
3. Kiedy i z jakiej przyczyny zastanowiono ruch?
4. W jakim czasie i pod jakimi warunkami można zakład uruchomić?
5. Wiele i jakich materiałów budowlanych mógłby zakład po uruchomieniu rocznie wyrabiać?
6. Po jakich najniższych cenach mogłaby następować sprzedaż?

Firmy, które z jakiegokolwiek powodu nie otrzymały kwestionaryusza, zechcą Izbie możliwie rychło udzielić żądanych wyjaśnień na podstawie obecnego ogłoszenia.

Zwraca się uwagę, iż dochodzenia Izby w tej sprawie dobiegają końca; osoby interesowane winny nadesłać odpowiedź najdalej w przeciągu siedmiu dni. Zgłoszenia późniejsze zostaną nieuwzględnione.

Rozpisanie konkursu na modele klamek i okuć.

W celu możliwe szybkiego zastąpienia klamek metalowych zajętych dla wojennej zbiórki metali,

ogłosiło Ministerstwo handlu konkurs na konstrukcję zastępczych klamek pod następującymi warunkami:

Klamki nowej konstrukcji winny być tak sporządzone, by je z łatwością można umieścić przy każdym drzwiach i bramie; mają być proste i trwałe, odpowiadać użyteczności dawnych klamek, tudzież nie uszkodzić mechanizmu zamku przy zakładaniu i normalnym używaniu klamki. Okucie (Schild) winno być tak sporządzone, by dało się zastosować do każdej odległości między otworem klamki a otworem dla klucza. Klamki winny być sporządzone z żelaza, powleczonego emalią, w celu uniknięcia rdzewienia.

Projekty należy nadsyłać (jako listy polecane) do Ministerstwa handlu przed 20. sierpnia 1916. Do planów załącza się: rysunek konstrukcji w wielkości naturalnej wraz z przekrojem podłużnym i poprzecznym (ewentualnie też dokument patentowy) objaśnienie konstrukcji, tudzież o ile możności gotowy do użytku wzór.

W osobnej kopercie podane być mają: nazwisko, adres nadawcy oraz należyłość za użycie konstrukcji.

O przyjęciu konstrukcji rozstrzygnie komisja złożona z fachowców.

Rozdział jęczmienia dla fabryk siodu.

Podobnie jak w roku ubiegłym powierzyło Ministerstwo handlu Centrali siodowej (Gerste und Malzverteilungszentrale) w Wiedniu, przeprowadzenie rozdziału kontyngentu jęczmienia, przeznaczonego na pokrycie zapotrzebowania austriackiego przemysłu siodowego tudzież przydziału jęczmienia poszczególnym siodowniom, trudniącym się wyrobem siodu dla celów browarniczych.

Centrala stoi pod dozorem rządu. Przydział jęczmienia dla poszczególnych przedsiębiorstw uskutecznia się na podstawie danych, ustalonych przez Ministerstwo handlu.

Izba handlowa i przemysłowa wzywa znajdujące się w tutejszym okręgu siodownie handlowe (Handelsmälzereien), ażeby przed 15. sierpnia nadesłały na ręce Centrali siodowej w Wiedniu (I. Schenkergrasse 10) daty, na których podstawie nastąpi wymiar kontyngentu. Za siodownie handlowe uważa się te przedsiębiorstwa, które już w latach 1912/13 oraz 1913/14 trudniły się fabrykacją siodu browarniczego w celach dalszej odsprzedaży.

Sprawy handlowe.

Sprzedaż posiadłości ziemskich i lasowych.

Rozporządzeniem Ministra sprawiedliwości z dnia 17. lipca 1916 (Dz. p. p. Nr. 227) wyjęto z pod przepisów rozporządzenia cesarskiego z dnia 9. sierpnia 1915 (Dz. p. p. Nr. 234), dotyczącego sprzedaży posiadłości ziemskich i lasowych, następujące powiaty Galicyi: Lwów, Kraków, Biała, Bochnia, Borysław, Brody, Brzeżany, Buczac, Chrzanów, Czortków, Dobromil, Drohobycz, Gorlice, Gródek Jagielloński, Jarosław, Jasło, Kołomyja, Krosno, Łańcut, Nowy Sącz, Oświęcim, Przemysł, Przeworsk, Rawa ruska, Rzeszów, Sambor, Sanok, Stanisławów, Stryj, Tarnopol, Tarnów, Tustanowice, Wadowice, Zaleszczyki, Złoczów, Żółkiew, z wyjątkiem gminy katastralnej Winniki.

Stosunki z Król. Polskiem.

Zezwolenia na podróże do Serbii.

O zezwolenie podróży z Austrii do Belgradu,

w wyjątkowych wypadkach także w głąb Serbii, należy wnieść prośbę do Dyrekcji c. k. Austriackiego Muzeum handlowego w Wiedniu. Prośby wniesione wprost do Urzędu paszportowego w Belgradzie pozostają nieuwzględnione.

Petenci winni przysłać do c. k. Muzeum handlowego paszport wystawiony przez właściwą władzę polityczną z wyraźnym przeznaczeniem do podróży do Belgradu wraz z poświadczeniem powodu podróży.

C. k. Urząd paszportowy podaje rozstrzygnięcie telegraficznie do wiadomości petenta; odpowiedź ta służy następnie za pozwolenie przekroczenia granicy. Koszta pośrednictwa winna pokryć strona, starająca się o zezwolenie.

Podróże z austriackiego do niemieckiego obszaru okupowanego w Polsce.

W celach podróży z austriackiego do niemieckiego obszaru okupowanego wymagany jest paszport oraz specjalne poświadczenie (Ausweis) wydane przez Centralę paszportową w Warszawie. Celem uzyskania tego poświadczenia przysłać należy paszport wraz z podaniem celu i czasu trwania podróży do zastępcy austr. węg. Naczelnej Komendy armii, przydzielonego do Jenerał-Gubernatorstwa w Warszawie.

Podróże z niemieckiego do austro-węgierskiego obszaru okupowanego w Polsce.

W celach podróży z niemieckiego do austro-węgierskiego obszaru okupowanego w Polsce wymagany jest paszport i wiza paszportowa, wydana przez Naczelną Komendę armii, względnie przez jeden z Urzędów wizowania paszportów w Szażkowie, Krakowie i Rozwadowie, przez Zastępcę Naczelnej Komendy armii przy Jenerał-Gubernatorstwie w Warszawie lub przez c. i k. Ministerstwo wojny w Wiedniu.

W celu uzyskania wizy należy przysłać paszport do jednego z wymienionych urzędów, wraz z podaniem celu, powodu i czasu trwania podróży.

Podróże do niemieckiego obszaru administracyjnego w Polsce.

Dla podróży do niemieckiej okupacji w Polsce wymagane jest specjalne zezwolenie. Zezwolenie to wydaje w formie przepustki na podstawie paszportu zaopatrzonego w fotografię urzędowo uwierzytelnioną i podpis właściciela, Zastępcy Sztabu generalny w Berlinie w porozumieniu z Jenerałem Gubernatorstwem w Warszawie, jednak tylko w wyjątkowych wypadkach, gdy chodzi o nagłe i ważne sprawy, w których obecność petenta jest nieodzownie potrzebną. Pozwolenia podróży podlegają opłacie 3 Mk za każdy tydzień podróży. Podanie należy wnieść pisemnie, podając daty paszportu, cel podróży, (z wymienieniem wszystkich miejscowości, w których petent ma zamiar zatrzymać się), turę, powód podróży, zamierzony czas trwania tejże oraz dokładnie podany powód konieczności tejże. Paszportu nie trzeba załączyć, jednak prawdziwość dat, podanych w prośbie, winna być urzędowo stwierdzona.

Pośrednictwo w tej sprawie przyjęło Ministerstwo spraw zewnętrznych, które wysyła podania do Centrali paszportowej cesarskiego Jenerałnego Gubernatorstwa w Warszawie.

Podania należy wnieść do politycznych władz powiatowych, względnie do władz policyjnych, które po zbadaniu prawdziwości prośby, przedkładają je odnośnym władzom.

Wywóz środków leczniczych z obszaru okupowanego.

Wedle doniesienia „Wiadomości c. i k. Zarządu

obrotu towarowego dla austriacko-węgierskiego obszaru okupacyjnego“ w Krakowie, zarządziło c. k. Ministerstwo skarbu, aby w podaniach o zezwolenie na wywóz towarów leczniczych, żądane towary były alfabetycznie uporządkowane i oznaczone technicznymi nazwami łacińskimi.

Zniesienie moratorium w okupacji niemieckiej.

Wedle rozporządzenia Naczeln. Komenderującego na Wschodzie zniesiono w obszarach administracyjnych, zostających pod jego komendą, wszelkie wydane przez rząd rosyjski moratoria.

Zajęcie skór surowych i ich zakupno w okupacji austriackiej w Polsce.

Wskutek reskryptu c. i k. Wojskowego Generalnego Gubernatorstwa w Lublinie z dnia 14. czerwca 1916 w sprawie zajęcia skór surowych zarządziło, iż do zakupna podlegających zajęciu skór wołowych (krowich), końskich, cielęcych, owczych oraz skór owczych bez wełny, są uprawnieni tylko kupcy względnie agenci na podstawie legitymacyj, wizowanych przez c. i k. Komendy obwodowe.

Wszystkie inne legitymacje są nieważne.

Każda inna sprzedaż względnie zakupno, a więc także przez garbarzy, jest zakazana i będzie jak najsurowiej karane.

Informacje.

Wymiar podatku zarobkowego za rok 1916.

Po myśli rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 21. lipca 1916 (Dz. p. p. 228) zarządziło, by przy wymiarze podatku zarobkowego za rok 1916 uważać rok ten za okres wymiaru, na podstawie przeciętnych stosunków zarobkowych w czasie od 1. lipca 1914 do 30. czerwca 1915.

Jeżeli chodzi o przedsiębiorstwa, których opodatkowanie następuje niezależnie od kontyngentu, przy wymiarze podatku weźmie się pod uwagę stosunki zarobkowe w każdym poszczególnym roku podatkowym.

Wszystkim tym przedsiębiorstwom, zaliczonym do wymiaru za rok 1916, które jednak w czasie od sierpnia 1914 do końca roku 1915 czasowo były nieczynne i nie zostały otwarte przynajmniej na miesiąc przed końcem miarodajnego okresu, nie wymierzy się podatku za rok 1916.

Jeżeli te przedsiębiorstwa otwarte zostały przed rozpoczęciem roku 1916, wtedy podatek wymierzy się niezależnie od kontyngentu, począwszy od 1. stycznia tego roku; jeżeli zaś później, począwszy od miesiąca, w którym nastąpiło otwarcie.

Wymiaru dokonuje w tych wypadkach władza skarbową I. instancji. — W tych powiatach ścisłego lub dalszego terenu wojennego, w których skutkiem nadzwyczajnych stosunków, wywołanych wojną, niemożliwym jest utworzenie towarzystw podatkowych, ani też oznaczenie i rozdział kontyngentu towarzystw, zaniecha się wymiaru kontyngentowego.

W razie usunięcia przeszkód, w tych powiatach, podatek wymierzony będzie tym przedsiębiorstwom, które z dniem 1. stycznia 1916, lub później zostały powtórnie otwarte lub nowo utworzone.

Wymiar dla przedsiębiorstw powtórnie uruchomionych liczy się od początku roku 1916, dla nowo utworzonych, od początku miesiąca, w którym nastąpiło otwarcie.

Wymiaru dokonuje władza skarbową I. instancji.

Utworzenie Towarzystwa akcyjnego wapienników, kamieniołomów i młyna wapiennego w Krakowie.

Firmie „Dr. Feliks Niemczewski i Ska“ wapienniki, kamieniołomy i młyn wapienny „Trzebinia“, Towarzystwo z ogr. por. w Krakowie, pozwolono na założenie w spółce z Drem Witołdem Wittigiem z Harkowa oraz Drem Feliksem Niemczewskim z Krakowa Towarzystwa akcyjnego pod firmą „Dr. Feliks Niemczewski, wapienniki, kamieniołomy i młyn wapienny „Trzebinia“, Towarzystwo akcyjne“, z siedzibą w Krakowie.

Używanie nowego godła państwowego w szyldach i pieczęciach kupieckich.

Po myśli rozporządzenia Ministerstwa handlu z dnia 9. maja 1916 obowiązani byli przemysłowcy uprawnieni do umieszczania w szyldzie i pieczęci orła cesarskiego, umieścić małe godło krajów austriackich, ustanowione rozporządzeniem z dnia 10. października 1915 (Dz. p. p. Nr. 327). Ponieważ liczni przemysłowcy posiadają znaczne zapasy papierów handlowych, opatrzonych godłem używanym dotychczas, zezwoliło Ministerstwo, by przemysłowcy ci używali ich nadal aż do wyczerpania.

Zmiany w rejestrze handlowym.

Zmiany i dodatki przeprowadzono przy firmach:

Towarzystwo zaliczkowe, stow. zar. z nieogr. por. w Krakowie (zmiany w dyrekcyi).

Stowarzyszenie pożyczkowe i oszczędności „Wzajemna Pomoc“ w Podgórzu (zmiany w dyrekcyi).

Adolf Rose wyszynk trunków w Krakowie, (zmiana firmy i przedmiotu przedsiębiorstwa).

Towarzystwo stolarzy w Kalwaryi Zebrzydowskiej stow. zar. z ogr. por. (zmiany w zarządzie).

Towarzystwo zaliczkowe w Mielcu, stow. zar. z nieogr. por. (zmiany w dyrekcyi).

Spółka oszczędności i pożyczek w Kaniowie wielkim, stow. zar. z nieogr. odp. (zmiany w zarządzie).

Zmiana taryfy maksymalnej dla Krakowa.

Zmieniając ogłoszoną taryfą maksymalną z dnia 13. lipca 1916 r. L. M. 81383/16 ceny mięsa wieprzowego, wyrobów masarskich, soli warzonkowej i węgla pruskiego, Magistrat ustanawia następujące ceny najwyższe tych artykułów:

Mięso wieprzowe: a) poledwica, kotlety i szynka za 1 kłgr. 5 K. 12 h. b) łopatka, mostek za 1 kłgr. 4 K. 64 h.

Wyroby masarskie: a) szynka wędzona za 1 kłgr. 5 K. 48 h. b) szynka gotowana za 1 kłgr. 8 K. 72 h. c) kiełbasa surowa za 1 kłgr. 4 K. 92 h. d) kiełbasa krajana wędzona za 1 kłgr. 6 K. 24 h. e) kiełbasa siekana wędzona za 1 kłgr. 5 K. 20 h. f) wędzonka surowa za 1 kłgr. 5 K. 20 h. g) wędzonka gotowana za 1 kłgr. 5 K. 48 h.

Sól warzonkowa za 1 kłgr. 30 h.

Węgiel pruski: w składach za 1 cetnar cłowy 2 K. 20 h. do 2 K. 42 h. z odstawa do domu i zniesieniem do piwnicy za 1 ct. cł. 2 K. 48 h. do 2 K. 70 h.

Podane powyżej ceny obowiązują od dnia ogłoszenia i mają być uwidocznione we wszystkich lokalach sprzedaży odnośnych artykułów.

Ceny innych artykułów objętych taryfą maksymalną na wstępie powołaną oraz przepisy zawarte w uwadze do tej taryfy nie ulegają żadnej zmianie.